

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SLUŽBENIČKOG SUDA EUROPSKE UNIJE (prvo vijeće)
11. studenoga 2014.

Predmet F-52/11

Carlo De Nicola
protiv
Europske investicijske banke (EIB)

„Javna služba – Osoblje EIB-a – Uznemiravanje – Postupak istrage – Izvješće istražnog odbora – Pogrešna definicija uznemiravanja – Odluka predsjednika EIB-a da ne postupa po pritužbi – Poništenje – Tužba za naknadu štete“

- Predmet:** Tužba podnesena na temelju članka 270. UFEU-a kojom C. De Nicola u biti zahtijeva, s jedne strane, poništenje odluke od 1. rujna 2010. kojom je predsjednik Europske investicijske banke (EIB ili u daljnjem tekstu: Banka) odbio njegovu pritužbu za psihičko i ‚organizacijsko‘ uznemiravanje i, s druge strane, zahtijeva da se EIB-u naloži plaćanje naknade štete koju smatra da je pretrpio zbog navedenog uznemiravanja.
- Odluka:** Poništava se odluka od 1. rujna 2010. kojom je predsjednik Europske investicijske banke odbio pritužbu C. De Nicole za uznemiravanje. Nalaže se Europskoj investicijskoj banci plaćanje C. De Nicoli iznosa od 3000 eura. U preostalom dijelu tužba se odbija. Europska investicijska banka snosi vlastite troškove te joj se nalaže snošenje troškova C. De Nicole.

Sažetak

- 1. Tužbe dužnosnikâ – Osoblje Europske investicijske banke – Akt kojim se nanosi šteta – Pojam – Pripremni akt – Mišljenje istražnog odbora o uznemiravanju (čl. 3.6 Kodeksa ponašanja osoblja Europske investicijske banke; točka 5.5 Politike Europske investicijske banke o dostojanstvu na radnom mjestu)*
 - 2. Dužnosnici – Osoblje Europske investicijske banke – Uznemiravanje – Pojam – Štetni utjecaj na samopoštovanje i samopouzdanje – Nepostojanje zahtjeva da je ponašanje uznemiravatelja zlonamjerno (čl. 3.6.1 Kodeksa ponašanja osoblja Europske investicijske banke; čl. 2.1 Politike Europske investicijske banke o dostojanstvu na radnom mjestu)*
 - 3. Sudski postupak – Akt kojim se pokreće postupak – Formalni zahtjevi – Jasan i precizan prikaz istaknutih razloga (čl. 35. st. 1. t. (e) Poslovnika Službeničkog suda)*
1. Štetu nanose samo mjere koje stvaraju obvezne pravne učinke takve naravi da izravno i trenutačno utječu na interese tužitelja na način da značajno mijenjaju njegov pravni položaj. Kada je riječ o aktima ili odlukama koji se donose u nekoliko stadija, osobito u skladu s unutarnjim postupkom, akte koji se mogu pobijati načelno predstavljaju samo mjere koje konačno određuju položaj uprave u pogledu tog

postupka, uz iznimku međumjera kojih je cilj priprema konačne odluke. Pripremnim aktima odluke ne nanosi se šteta i tužitelj može u tužbi protiv odluke donesene na kraju postupka istaknuti nepravilnost prethodnih akata koji su usko povezani s njom.

Mišljenje istražnog odbora Europske investicijske banke nadležnog za politiku dostojanstva na radnom mjestu predstavlja pripremi akt konačne odluke koje je donio predsjednik Europske investicijske banke. S obzirom da mišljenje navedenog istražnog odbora posljedično nije pobojni akt kao takav, zahtjev za njegovo poništenje treba odbiti kao nedopušten.

S druge strane, nezakonitost mišljenja navedenog istražnog odbora može se istaknuti u prilogu zahtjeva za poništenje konačne odluke koju je donio predsjednik Europske investicijske banke. Naime, iz Unutarnjeg pravilnika naslovljenog „Politika poštovanja ljudskog dostojanstva na radnom mjestu“, kojeg je donijela Europska investicijska banka i koji je naveden u članku 3.6 Kodeksa ponašanja osoblja Banke, proizlazi da je mišljenje istražnog odbora bitan postupovni zahtjev čije nepoštovanje, zbog materijalnih ili postupovnih nepravilnosti, dovodi do nezakonitosti odluke predsjednika Banke koja je donesena na temelju tog mišljenja.

(t. 142., 144. i 145.)

Izvori:

Prvostupanjski sud: presuda D/EIB, T-275/02, EU:T:2005:81, t. 43. do 46., i navedena sudska praksa

Službenički sud: presuda Donati/ESB, F-63/09, EU:F:2012:193, t. 139.

2. U članku 3.6.1 Kodeksa ponašanja Europske investicijske banke uznemiravanje je definirano kao neprijateljske ili neprimjerene primjedbe, ponašanje ili postupci koje jedan ili više članova osoblja izražavaju ili pokazuju prema drugom članu osoblja koji se ponavljaju kroz duže razdoblje. U skladu s Bankinom politikom dostojanstva na radnom mjestu nije relevantna činjenica je li ponašanje u pitanju namjerno ili ne. Odlučujuće je to da su uznemiravanje i zastrašivanje nepoželjna i neprihvatljiva ponašanja koja štete samopoštovanju i samopouzdanju osobe koja je izložena takvom ponašanju.

Iz navedenog slijedi da, prema Bankinom Unutarnjem pravilniku, uznemiravanje, kod kojeg je Banka dužna pružiti pomoć, postoji kad su primjedbe, ponašanje ili postupci uznemiravatelja objektivno i sadržajno utjecali na samopoštovanje i samopouzdanje osobe koja je bila izložena takvom ponašanju unutar Banke.

Mišljenje istražnog odbora o uznemiravanju protivi se obvezujućem Unutarnjem pravilniku jer, u skladu s tim mišljenjem, uznemiravanje mora biti namjerno ponašanje.

(t. 143., 149., 150. i 154.)

Izvori:

Službenički sud: presuda CG/EIB, F-103/11, EU:F:2014:185, t. 69.

3. Na temelju članka 35. stavka 1. točke (e) Poslovnika Službeničkog suda tužba mora sadržavati prikaz tužbenih razloga i istaknutih činjeničnih i pravnih argumenata. Ti elementi moraju se navesti dovoljno jasno i precizno kako bi se tuženiku omogućila priprema njegove obrane, a Službeničkom sudu da odluči o tužbi, ako je to potrebno i bez oslanjanja na dodatne informacije. Kako bi se zajamčila pravna sigurnost i dobro sudovanje, za dopuštenost tužbe potrebno je da bitni činjenični i pravni elementi na kojima se ona temelji na smislen i razumljiv način proizlaze iz sadržaja same tužbe.

Važno je dodati da je glavna uloga odvjetnika, kao pomoćnika suda, omogućiti da je tužbeni zahtjev utemeljen na dovoljno razumljivoj i usklađenoj pravnoj argumentaciji, uzimajući u obzir činjenicu da pismeni dio postupka pred Službeničkim sudom načelno sadrži samo jednu razmjenu podnesaka.

(t. 161. i 162.)

Izvori:

Službenički sud: presuda AH/Komisija, F-76/09, EU:F:2011:12, t. 29. i 31., i navedena sudska praksa